

Reflexions del tercer pelegrinatge: de Montserrat a Czestochowa (I)

Dll, 8/08/2011 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

Aquest ha estat el meu tercer pelegrinatge en els darrers anys amb un grup de famílies de la diòcesi de Barcelona. Ens autodenominem Famílies en Camí, i ens uneix, essencialment, la fe, l'amistat i l'esperit del pelegrí, esperit que cerca en Jesús de Natzaret i la seva herència a través de l'Església, el camí de la vida. Fa cinc anys començarem per anar a Terra Santa, on Jesús nasqué, predicà, morí i ressuscità: trepitjàrem Natzaret, contemplarem el Mar de Galilea i els turons on encara ressonen les Benaurances, travessarem els nous murs de la vergonya per visitar Betlem i ens endinsarem, filament, en la pàtria ferida de la Humanitat: Jerusalem. El nostre Arquebisbe i Cardenal de Barcelona ens acompanyaria en els darrers dies de Jerusalem. Fa dos anys el mateix grup, pares i fills, sempre acompanyats per mossèn Josep Maria Turull i mossèn Robert Baró, peregrinaríem a Santiago de Compostela, al Finisterre occidental, fent a peu el darrer tram del trajecte per terres gallegues. Aquella vegada seguiríem el camí de Jaume, amic de Jesús, repetint la ruta de fe de milions de pelegrins que segle rere segle han cercat en el silenci, l'oració i l'esforç una manera d'aprofundiment de l'experiència i vivència de la fe.

El vint-i-nou de juliol començarem el nostre tercer pelegrinatge, aquesta vegada a Polònia. Aquesta vegada juntament amb mossèn Josep Maria Turull ens acompanyava mossèn David Àlvarez. Anàvem al Finisterre oriental, a la Galitzia de l'est d'Europa, amb l'objectiu d'esdevenir uns peregrins més vers el Santuari de Czestochowa, contemplant i seguint el testimoni de la Mare de Déu, Maria.

Començant per Cracòvia, però, la primera visita fou als Camps d'Extermini d'Auschwitz. I amb Auschwitz comença la meva primera reflexió.

(I). Auschwitz, l'Holocaust i el misteri del mal en el món

Era la meva segona visita a Auschwitz, i no crec que sigui la última. Res no és el mateix després de visitar els camps d'extermini. Repeteixo, Camps d'Extermini, fàbriques que tenien l'objectiu d'assassinar els jueus d'Europa, seguint les directrius de Hitler i el règim nazi d'acabar de manera definitiva amb tota la població jueva d'Europa. Camps d'extermini organitzats amb la provada eficàcia germànica i amb la col·laboració activa o passiva de molts. Camps que representen el pecat, el mal, el racisme i el despropòsit d'una de les pàgines més fosques de la història de la Humanitat. Camps de maldat i terror on moriren més de 2 milions de persones. Dos milions. D'algunes d'aquelles persones ens queden encara restes dels seus cabells, de les seves velles maletes de cuir, de les seves pertinences que no van ser espoliades i reciclades pel règim nazi. Ens queda el record de les seves ànimes que fan d'aquella un terra sagrada i de martiri.

Una terra, com ens recordava Elie Wiessel, en la que Déu està penjat, al costat de tots aquells que foren assassinats. Hannah Arendt, filòsofa jueva d'origen alemany, certificaria després d'Auschwitz, que "El problema del mal serà la qüestió fonamental de la vida intel·lectual de la postguerra a Europa, de la mateixa manera que la mort es va convertir en el problema fonamental després de l'última guerra". Després del règim nazi coneixeríem els assassinats del règim de Stalin. Més recentment ens hem trobat amb l'extermini de Cambodja amb més d'un milió assassinats, les matances ètniques a l'antiga Iugoslàvia, la sagnant repressió dels Hutus sobre els Tutsis a Rwanda. El problema del mal continua essent la gran qüestió, una gran qüestió que pesa sobre la condició humana i sobre la nostra història i que troba en els Camps d'Extermini d'Auschwitz la seva màxima expressió en el segle XX.

Encara ara no ho he pogut entendre. No he pogut entendre la lògica del règim nazi i la dels seus col·laboradors tant els actius com els passius. I crec que no ho podré entendre mai. Em quedarà, però, el record de l'Eucaristia celebrada en un dels barracons del Camp d'Extermini. En aquella terra sagrada, celebrant el Memorial de Jesús, recordariem el Crist crucificat a la Creu i ressuscitat, i de manera molt especial em quedarien gravades les paraules del sacerdot quan proclamava: Ell per complir la vostra voluntat i guanyar per a vós un poble sant, estengué els braços a la creu: així destruïa la mort i ens feia conèixer la resurrecció. Probablement només des de la Creu podem endinsar-nos en el misteri del mal amb l'esperança que l'amor és més fort que la mort.